

83. - 84. årgang

(1990-) 1991

INDHOLDSFORTEGNELSE:

REGENSNIANERSAMFUNDETS SOMMERUDFLUGT 1990	1
SOMMERUDFLUGT 1991.....	2
KLOKKERBERETNING EFTERÅR 1989.....	2
KLOKKERBERETNING FORÅR 1990.....	4
HOFSSANG.....	7
BERETNING FRA REGENSENS X-M/K'ERE.....	9

Sommerudflugt 1990.

Den årlige udflugt i sommerhalvåret gik i år til Roskilde Domkirke, hvor der lørdag den 8. september mødte 40 veloplagte medlemmer og ledsagere op. Sognepræst Paul Kofoed Christiansen bød os velkommen og fortalte derefter i kirkens hovedskib om kirkens historie, ikke mindst den nyeste, da branden i det nyrestaurede Margrethe-spir, der netop skulle have været indviet, truede med at ødelægge meget væsentlige dele af kirkens uerstattelige inventar. Efter det indledende mini-foredrag førtes selskabet op i kirkens øvre etager og fik lejlighed til at famle sig frem på domkirkens overordentligt mørke loft, hvor de stærkt sodede tagbjælker og totalt udsiftede ditto tydeligt fortalte om omfanget af branden, der opstod i Margrethe-spiret. Et højdepunkt under besøget var bestigelsen af Margrethe-spiret, der i øvrigt endnu engang står foran en restaurering, idet den byggemåde, man valgte, da man skulle genopføre spiret efter branden, har vist sig at være for dårlig, trappen op til spirets platform var smal, men det lykkedes - efter nogen tid - at få alle op til den fantastiske udsigt, og mindsanten kom også alle ned igen.

Efter besøget i Domkirken var der frokost i Rådhuskælderen, og

ca. kl. 15.00 sagde man farvel efter en spændende udflugt.

Sommerudflugt 1991.

Det kan allerede nu meddeles, at sommerudflugt 1991 sandsynligvis vil finde sted lørdag den 8. juni og gå til Danmarkshistoriens største byggeplads, nemlig arbejderne omkring bro- og tunnelanlæg ved Storebælt. Sandsynligt er det, at bestyrelsen vil arrangere en fælles bustransport fra København til Halskov og tilbage igen.

Kjeld Jørgensen.

Klokkerberetning, efterår 1989.

Generalforsamlingen fredag den 15. september 1989 forløb helt som den plejer: Klokker blev på fantasiforladt vis hugget i den halve time, hvor der ikke er nogen klokker at hugge den fra, og der var kampvalg om klokkerposten mellem PIP og Hof. Hof stillede Ellen Højgård og Anne Burr, men de havde naturligvis ingen chancer for at slå undertegnede, som vandt med et fuldstændigt overlegent flertal på 3 stemmer.

Temaet for indflytterfesten var "MAFIA", så Regensen blev for en nat hensat til forbudstidens Chicago. Familierne Fettucine, Ravioli og Tortellini bekrigede hinanden på livet løs, altimens ludere, lommetyve, hasardspillere, FBI-agenter og ikke mindst de allerstedsnærværende bedemænd profiterede mest muligt af situationen. Det viste sig hurtigt, at selvom Regensforeningerne til daglig sameksisterer på ret fredelig vis, har regensianerne på ingen måde mistet evnerne til magtkampe, intriger, svindel, korruption og sågar mord. Andreas Aae startede denne aften en lovende karriere som lejemorder, hvilket naturligvis igangsatte en blodig vendette anført af Rie Honoré. Barbershop-kvartetten optrådte under bragende bifald, Leif Grane lod sig, ikke uventet, ganske opsluge af rollen som Godfather og korpigerne svingede lår under Anette Eriksens kyndige ledelse.

Revyen fandt sted fredag den 18. november. Stemningen var høj fra starten, hvilket nok ikke mindst hang sammen med en hurtig

og rigelig nedsvælgning af den af samfundet skænkede snaps. Efter den rituelle indtagelse af gule ærter, æbletærte, øl og føromtalte snaps gik tæppet for Revensrevyen, anno 1989.

Revydirektøren, Anne Burr, bød velkommen på et stort og varieret program. Heriblandt et nummer, hvor Regensens filosoffer ved hjælp af boremaskine, levende høns og messesang forsøgte at finde frem til livets mening. Efter en halv times tid viste livets mening sig at være en teddy-bamse, hvilket blandt nogle af tilskuerne gav anledning til en vis debat. En ikke ringe del af tilskuerne var dog på det tidspunkt sunket ned i en trance-agtig tilstand, mindende om søvn, hvor de muligvis har set "lyset", Nirvana eller blot indersiden af deres øjenlåg.

Hof prøvede lykken med et løbehjul, Skrap var vældigt skappe, og den helt aktuelle udvikling i verdenssituationen blev også kommenteret i nummeret "Mur", skrevet, instrueret og opført af den ærværdige pipianer Søren Christensen.

Den 1. december 1989 var det 10 år siden, at Per Port og Grane holdt deres indtog på Regensen, og det måtte naturligvis fejres. Til klokkernes store overraskelse lykkedes det klokken 7.00 at få næsten samtlige regensianere ud af fjererne, op af sengene og ned i gården, hvor de med spæde morgenrøster afsang regenssangen så ikke et øje var tørt, - og efterhånden som røsterne blev mindre spæde kunne heller intet øje være lukket. Herefter indtoges morgenmad, kaffe og Gammel Dansk med de to jubilarer plus familie i biblioteket, og klokken ca. 10.00 kunne alle vende tilbage til deres desværre-ikke-længere-helt-varme dyne.

Julen er hjerternes fest, men det har jo heldigvis aldrig forhindret Regensens foreninger i at sjofle hinanden og andre på behørig vis til juleballet. "Det er så yndigt at følges ad" syntes Hof og Gamle at mene, idet de forsøgte sig med en fælles-sjofling af Pip, muligvis inspireret af den omsig-gribende fusionsbølge. Det blev dog ved forsøget, - de måtte opgive efter at have startet forfra 3 gange. Tilia var stadig ikke kommet over de pubertære stemme-problemer, så endnu engang fik vi slået fast, at Pip er Primus Inter Pares,

Og så blev enhver klokkers mareridt til virkelighed; midnatsgæsten blev syg! Vi skulle ellers have haft besøg af julemanden, som til ære for Regensens piger ville demonstrere, hvordan en

rigtig julemand ser ud, men den fornøjelse måtte altså udskydes på ubestemt tid.

Stemningen blev efter denne kedelige hændelse dog hurtigt løftet til sky-højde igen, da "Electrics" satte ind med sveddryppende rock, og klokkerne kunne uden tanke på morgendagens oprydning drille sig selv og hinanden under bordet. Aftenen sluttede i ægte julestemning, da folk tog hinanden i hænderne og gav sig til at danse om det 4,5 meter høje juletræ og afsynge julesalmer af fuld hals.

Efterårets slåbrok-arrangementer bød på lidt af hvert: Benny Lautrop fortalte om neurale netværk, intelligens og bevidsthed. Søren Egerod fortalte om Taoisme og Peter Plys, Jon Bang Carlsen fortalte om at lave dokumentarfilm m.m., og Ejvind Larsen diskuterede kristendom, grundtvigianisme og demokrati. Lektor på institut for filmkundskab Niels Jensen fortalte om film noir og viste Polanski's "Chinatown", advokat Bent Nielsen diskuterede retssystem og moral og Lasse Budzt underholdt om perspektiverne ved EF og unionen. Endelig optrådte koret Paradox ved et juleklipnings-gløgg-arrangement, hvor også klokkerne fik lejlighed til at demonstrere rollerne som Jesus, Maria og Dronning Dagmar.

Fredag den 16. februar 1990 klokken 22 var det slut med det semester, men vi mangler bare én ting, før det hele er slut med denne beretning: Bag enhver klokke står en gruppe indflyttere. Vi var så heldige at gave 13 søde, sjove, friske og initiativrige nye regensianerere til at hjælpe os, og de skal have 1000 tak for en fantastisk indsats og mange hyggelige timer.

Rolf Hernø og Agnete Gersing.

Klokkerberetning, forår 1990.

De tider er forbi, hvor man skal være tilfreds med en enkel seriøs klokkerkandidat ved generalforsamlingens afslutning. I februar måned 1990 var der hele seks kandidater, dog naturligvis opstillet i de moderigtige (ægte) par konstellationer. Der var et Gamle-par, et HOF-par og endelig en interessant PIP/Skrap-konstellation. Efter første afstemning var der fuldstændig stemmelighed, men efter nogle originale valgtaler stod det klart, at

HOF for 4. gang ud af 5 semestre var klokkerforening. Til gengæld har vi så lovet at forholde os rolige ved de kommende par klokkevalg.

De 11 små indflyttere, som i dagene efter generalforsamlingen langsomt bevægede sig ind i den regensielle verden, havde alle en ægte glæde og nysgerrighed. Med en tilsyneladende endeløs energi blev indflytterfesten, den store Ridderfest, forberedt. På selve dagen oplevede Regensen en total forvandling til CDR ridderborgen. På gårdspladsen stegte vildsvinet den ganske dag, mens ridderne fægtetrænede og borgfruerne lavede ridderarobic. Da gæsterne ankom var faklerne tændt og lur-musikken blæste sagte. Fra en specialbygget brønd blev den gotiske blå velkomstdrink hejst op af brygmesteren Ellen, som sammen med sine tro hjælpere også havde sørget for den flotte borgmur i Lille Sal. Efter at være blevet kaldt til bords med fanfarer og uddeling af balkort blev middagen endelig serveret i riddersalen, som i dagens anledning var pyntet med våbenskjold og flag. De femarmede lysestager og litervis af frisktappet mjød stod på langbordene i hvis midte vildsvinets grinende hoved tronede. Undervejs blev de indbudte gæster underholdt af troubadourernes sang og spil, profetens overraskende tale og narrenes ustandselige drillerier. Provsten og provtsinden udgjorde i al beskedenhed kongeparret; denne ophøjede status anvendte de skamløst til at lade deres yngste pode stikke af med klokken...

Da ridderfesten var slut var der lang tid til Lindefrokosten, som p.g.a. Dronningens deltagelse var blevet rykket til den 23. maj. Foråret kom hastigt og allerede i slutningen af april kom de rød/gule strandstole frem, og alle de flittige specialestuderende fandt sig til rette med kaffe, ørepropper og weekend-avisen. Foreningerne begyndte så småt at afholde deres middage udendørs - alle uden undtagelse med en påtagethed højtråbenhed.

I disse måneder mellem indflytterfesten og Lindefrokost levede klokkerne en stille tilværelse. Vi havde Martin Zerlang, Connie Hedegaard, Erik Hoffmeyer og Bent Haakonsen tilslåbrokaftener, drak Management og Jørgen Thorgaard, begge udengårdsfjog.

Dronningen fik i fødselsdagsgave en tegning af Regensen, og blev hyldet med talrige hurra-råb. Alligevel mente hun, at efter 3 timer var det passende at trække sig tilbage. Derefter opstod en total løssluppen stemning, som når en skoleklasse lades alene

uden opsyn, hvilket bl.a. resulterede i, at P-manden fik 3 liter øl ned over sig, og at mange fandt Vrenis frikadeller egnede til andre formål, end lige netop at spise. Rundetårn blev besteget og vandkampen ville ingen ende tage. Det var en lindefrokost, når den var bedst.

Den 1. juni var fru Poulsens 40 års jubilæums dag. med trompetfanfare og trommehvirvler blev den sovende Regens vækket kl. 6.45, og det lykkedes at få over 40 søvnige regensianere samlet til at hylde fru Poulsen med hurraråb. Derefter fulgte et overdådigt morgenbord, og for første gang i 40 år gik fru Poulsen hjem uden at vaske et eneste gulv.

Midt i eksamenslæsningen var vi en lille udvalgt skare på 7, der tog fri og gik til slåbrok for at høre cand.theol. Doris Ottesen tale om den svenske forfatter Göran Tunström, bl.a. For aftenen udviklede sig til en meget spændende diskussion om alt mellem himmel og jord, og det blev til en af de, nok sjældne slåbrokarrangementer, hvor vi hver især kunne tage noget med hjem. Vores sidste gæst inden ferien var Jørgen Hass, der kom og talte om Nietzsche. Desværre måtte mange af vore slåbrokemner melde fra p.g.a. travlhed og uheldige omstændigheder, og vores allersidste gæst, HP Clausen måtte vi oven i købet lancere inde i næste klokkerat.

Lindeballet blev afholdt i klassisk stil, dog havde der indsneget sig et enkelt Grease-nummer i korets repertoire. Rolf Hernø og Eva Gramsby sang soli i Lindekantantaten og høstede kolossale bifald. Det samme gjorde Ove Sprogø, aftenens midnatsunderholder, endda med stående tilråb som "Ove, Ove, Ove". Da vi havde fået sendt det forkløede band hjem, udviklede festen sig til et rent orgie. Vejret var pragtfuldt, og mens nogle forsynede sig i den populære cocktail-bar, var der andre, der utrætteligt dansede i timevis mens solen stod op. Kl. 7 var der over 50 mennesker til morgenmad hos provstinden.

Sommeren var som de fleste somre på Regensen; meget stille og rolig, men vi der holdt sommerferie hjemme, havde nogle herlige aftener med kølig hvidvin, grilning og fuglesang.

Den 15. september holdt vi sammen med forårs- og efterårsklokkerne fra 1989 en kæmpe klokkefest, hvor næsten alle regensianere var med. Vi havde valgt USSR som tema, og festen indledtes med en overlevelsesjagt rundt i Sovjet. De overlevende kunne vælge sig i russisk champagne mens de indtog borsch, og kålgryde med udkogte kartofler og sang kommunistiske slagsange. Centralkomiteén sørgede for vigtige meddelelser, taktfaste klapsalver og opførte et tungt, russisk teaterstykke af den kendte forfatter Boris Ivanhoff Mikhael Vladimir Josheffskij Gargarin Bulghakow-hitsk, der viste, hvor galt det kan gå, hvis man spiser færdiglavede frikadeller. Kl. 24 blev partikongressen forvandlet til et diskodrøn af den anden verden med røgmaskiner og laserlyshow.

Seks dage senere var semestret slut, og dermed et herligt uforsømt forår.

Anne Maria Burr og Jarl Frijs-Madsen

REGENSEN ER HAVET FOR OS
(MEL.: SOUSA, STARS AND STRIPES)

GÅRDEN HAR GILDE - DEN SKAL VISE SIN POTENS!

I nat skal vi drikke og synge og spille
og råbe og larme i gård og gange,
ingen på gården skal sove i nat,
Regensen holder fest.
Højt skal vi hæve vor rungende røst
med larmende sange -
Vær ikke bange,
rammer du galt på det høje C,
ERRARE HUMANUM EST!

Når klokken slår 12 på Regensens ur
og natten er dyb og stor og stille -

da skal vi synge i mol og dur,
og vande os selv med sprit.
Højt skal vi hæve vort funklende glas
og synge og spille -
"Nu er det stille"
synger vi midt i soldets larm.

Ja, da løses alle tunger
hver en tanke spiller frit
Blander vrøvl og vås med viddets gyldne gnister.
Vi skal råbe så det runger,
Leve dat og leve dit -
drive spot med hver en skrantende filister.

Når de stærke storme stiger
på det store ocean,
må man rebe sine sejl fra for til agter,
men i soldets vilke storme
i dets brusende orkan
kan vi boltre os i pagt med høje magter!

Regensen er havet for os,
vi er skibe, der vugget på dets bølger.
Kast kun fortøjningen los,
vi vil byde alle storme trods.
Vort hav er et frit ocean,
Vi kan sejle og styre som vi lyster.
Men gennem den vilde orkan,
Vi holder skuden fri af kedsomhedens
kyster!

(Lille mellemspil)

Lad os da styre igennem orkanen
og holde balancen, så længe vi orker.
Guderne ved, hvor i verden vi ligger
i morgen med næsen i vejret og snorker.

Havet er stille og blankt i morgen,
vi skal have stimer af sild til gården,
Vi skal ha' sødmælk i spande

og is på vor pande
og rislende vande
og dog skal vi sande:

Regensen er havet for os

X-Mandsberetning v. Gert Matthiesen. (1)

Som det vil være Regensianersamfundet bekendt blev Københavns Universitets Kollegiesamvirke af 1983 (fond bestående af de fire gamle kollegier i København, deriblandt Regensen, kort tid efter sin dannelse indblandet i en retslig tvist angående rettighederne over Kommunitetsbygningen i Nørregade.

Tvisten opstod som følge af Undervisningsministeriets påstand om at have erhvervet ejendomsret over Kommunitetsbygningen som "betaling" for nogle af staten finansierede istandsættelsesarbejder på Regensen. Undervisningsministeriet henviste i den forbindelse bl.a. til, at bestyrelsen for Kollegiesamvirket, Konsistorium ved Københavns Universitet og ministeriet selv som fondsmyndighed skulle have godkendt overtagelsen.

Ombudsmanden kritiserede i kraftige vendinger Undervisningsministeriets behandling af sagen, bl.a. med henvisning til ministeriets funktion som tilsynsmyndighed i forhold til Kollegiesamvirket. Som tilsynsmyndighed skulle ministeriet have godkendt dispositionen. Ministeriet påstod dette var sket i og med sagen blev forelagt Folketingets Finansudvalg. Ombudsmanden påviste, at det fremgik af sagens akter, at ministeriet på tidspunktet for forelæggelsen for Finansudvalget ikke havde været klar over, at godkendelse var nødvendig efter Fondsloven. Der var hermed tale om en ugyldig afgørelse (nullitet) som følge af ukendskab til reglerne.

Endvidere mente Ombudsmanden, at det var "selvklart", at uddeling og formindskelse af formuen ikke ville kunne ske til fondsmyndigheden.

Som det fremgår af ovenstående, hviler grundlaget for Ombudsmandens afgørelse i hovedsagen på Undervisningsministeriets dobbeltrolle som tilsynsmyndighed og "kontraktspart". Funktionen som tilsynsmyndighed har ministeriet i kraft af Kollegiesamvirkets status som fond i Fondslovens forstand, som dette af Fondsregistret blev tilkendegivet bestyrelsen i foråret 1986.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen meddelte imidlertid 1. februar 1990 bestyrelsen, at Kollegiesamvirket fremover skal betragtes som en erhvervsdrivende fond med den begrundelse, at fonden udøver virksomhed med udlejning af fast ejendom.

Afgørelsen blev straks påklaget til rekursinstansen Industriministeriets Erhvervsankenævn med anmodning om fritagelse for Erhvervsfondslovens regler, idet der henvises til, at det kun er 10% af Kollegiesamvirkets indtægter, der hidrører fra, hvad der kan betegnes som "virksomhed med udlejning af fast ejendom", nemlig lejeindtægten fra kommunitetsbygningen (kr. 220.000) og buegangen under Regensen ud mod Købmagergade (kr. 250). Resten af indtægterne opført under posten "husleje" i årsregnskabet kan ikke opfattes som husleje i Erhvervsfondslovens forstand, idet det er de fire kollegiers formål i henhold til statutterne at uddele friboliger til de studerende, og den afgift, der betales af de enkelte alumner kun med nød og næppe kan dække udgifterne til forbrug af den type, som i et normalt husleje-forhold påhviler lejeren at betale.

For tiden verserer sagen for Erhvervsankenævnet. Min egen vurdering er, at vores sag står dårligt for Erhvervsankenævnet, idet dette tidligere i lignende sager, bl.a. i sagen om Nordisk Kollegium, har tiltrådt den af Erhvervs- og selskabsstyrelsen anlagte forståelse af bestemmelsen. Nævnet vil næppe underkende sin egen praksis.

En mulig udvej kunne være at få politikere til at interessere sig for sagen eller evt. en ny retssag, idet man kunne forvente at domstolene ville være mere tilbøjelige til at statuere en forståelse af Erhvervsfondslovens bestemmelser, der er i overensstemmelse med forarbejdernes ordlyd og mindre afhængig af en (forkert) administrativ praksis.

Bliver Kollegiesamvirket endeligt anset for erhvervsdrivende, risikerer vi, at grundlaget for Ombudsmandens afgørelse i "kommunitetssagen" smuldrer. På grund af den betydelige sagsbehandlingstid for ovennævnte organer vil udfaldet af afgørelsen, uanset hvad dette måtte blive, imidlertid næppe kunne få indflydelse på retssagen mod ministeriet.

Som en udløber af "Kommunitetssagen" er der opstået en strid mellem Kollegiesamvirket og Undervisningsministeriet, der repræsenterer henholdsvis udlejer og lejer i kontraktsforhold om lejen af Kommunitetsbygningen. For øjeblikket udgør lejen kr. 220.000 p.a. I henhold til en sagkyndig vurdering anslås ejendommens værdi (vurderet af en ejendomsmægler) i handel og vandel til ca. kr. 45 mio, og et realistisk lejeniveau skønnes til kr. 3.245 mio. årligt.

For således at tilføre vor altid betrængte økonomi en tiltrængt saltvandsindsprøjtning, varslede Kollegiesamvirket overfor ministeriet en forhøjelse af huslejen til et beløb, der bedre ville være i overensstemmelse med markedsprisen, nemlig kr. 2,3 mio. p.a.

Forslaget afvistes pure af Undervisningsministeriet.

For at gøre vort krav gældende, anlagde vi sag mod ministeriet ved udtagelse af stævning i januar 1990 med påstand om forhøjelse af huslejen med en gradvis årlig stigning til en endelig husleje efter fire år på kr. 2,3 mio. En sådan ordning ville allerede i indeværende år tilføre midler, som rigeligt ville kunne dække Kollegiesamvirkets budegetterede underskud for 1990.

Ministeriet anmodede imidlertid om udsættelse med henblik på forligsforhandlinger. Fristen for indgivelse af forligsudspil fra ministeriet blev gentagne gange udsat. Den seneste frist er 1. november 1990. I skrivende stund vides ikke, om ministeriets tilbud vil indløbe. Det anses dog ikke for sandsynligt. Der er i bestyrelsen enighed om, at udsættelserne må opfattes som henholdende manøvrer fra ministeriets side (måske i afventning af udfaldet af sagen fra Erhvervsankenævnet).

Efter al sandsynlighed står vi herefter overfor en langvarig retssag (4-5 år), som må forventes at belaste vores økonomi yderligere med ca. kr. 100.000 i sagsomkostninger afhængig af, hvor lang tid sagen vil vare. Det er imidlertid vores vurdering, af muligheden for at vinde sagen er stor, og dermed i sidste ende få refunderet vores sagsomkostninger.

Det er tvivlsomt, om samvirket kan gøre sig håb om at få meddelt fri proces. Den i Retsplejelovens §330 hjemlede adgang til fri proces til ubemidlede fysiske personer kan af indlysende årsager ikke anvendes. Retsplejelovens §331 åbner dog en snæver mulighed for meddelelse af fri proces, selvom betingelserne i §330 ikke er opfyldt. Dette gælder som anført i bestemmelserne bl.a. i sager af principiel karakter eller almindelig offentlig interesse. Det er som nævnt imidlertid i høj grad tvivlsomt, om en ansøgning fra samvirkets side om fri proces vil blive imødekommet.

Med et forventeligt heldigt udfald af retssagen, kan vi i det lange løb se frem til gyldne tider for de fire gamle kollegier. Indtil da må vi imidlertid indstille os på nogle "magre" år. Enhver bistand af moralsk, juridisk eller økonomisk art fra Regensianersamfundets medlemmers side vil være særdeles velkommen til gennemståelse af den forestående svære tid. Det er nu tiden er inde til at vise korpsånd!.

(1)

Redaktørens bemærkning:

Indlægget fra X-manden er bearbejdet lidt fra min side, således at det er blevet mere "læsevenligt". I den oprindelige tekst er nævnt en lang række henvisninger til paragraffer og tidligere praksis'ser. Hvis der er medlemmer af Regensianersamfundet, der ønsker denne tekst, er de velkomne til at rette henvendelse til Regensianersamfundets formand.